

Elżbieta Gajewska-Gadzina
Prof. zw. UMFC w Warszawie
Wydział Instrumentalny
e-mail: gajaf flute@wp.pl
Tel.: 601.302.839

Warszawa, 15.XI.2014 roku

**RECENZJA PRACY DOKTORSKIEJ PANA CARLO JANSA
na temat „Le Chant de Linos Andre Jolivet’a – Przewodnik dydaktyczny”**

Zleceniodawca recenzji:

Akademia Muzyczna im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi – Wydział Instrumentalny – pismo z dnia 7 października 2014 roku.

Zlecenie podjęte na podstawie ustawy z dnia 14.03.2003 roku o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65 poz. 595 wraz ze zmianami Dz. U. z 2005 roku, Dz. U. poz. 455 z 2011 roku, Nr 84 nr 164, poz. 1365, art. 14 ust. 2 pkt.2) oraz Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 września 2011 roku, w sprawie szczegółowego przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz.U.nr 204 poz.1200 z 2011 roku).

Dotyczy

Uchwały Rady Wydziału Instrumentalnego z dnia 25 czerwca 2014 roku w sprawie:

- Wszczęcia, na wniosek Pana Carlo Jansa, przewodu na stopień doktora sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka,
- wyznaczenia recenzentów.

W świetle ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65 poz. 595 ze zmianami Dz. U. nr 164, poz. 1365 z 2005 roku, tekst jednolity art., 6 ust. 1, 3.) Rada Wydziału Instrumentalnego posiada uprawnienia do prowadzenia przewodu doktorskiego na stopień doktora w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka.

Do nadesłanego mi przez Dziekana Wydziału Instrumentalnego pisma sygnowanego datą 7 października 2014 roku informującego o wszczęciu przewodu doktorskiego i wyznaczeniu mej osoby recenzentem pracy doktorskiej Pana mgr Carlo Jansa pod tytułem „*Le Chant de Linos – Przewodnik dydaktyczny*” została dołączona następująca dokumentacja:

- wyciąg z protokołu z posiedzenia Rady Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi w dniu 25.06.2014 r.
- **uchwała** Rady Wydziału Instrumentalnego nr **40/III/2013/2014** podjęta na posiedzeniu w dniu 25.06.2014 r. w sprawie **wszczęcia przewodu** doktorskiego Pana mgr Carlo Jansa w dziedzinie sztuk muzycznych, dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka.
- **uchwała** Rady Wydziału Instrumentalnego nr **41/III/2013/2014** w sprawie **wyznaczenia promotora** w przewodzie doktorskim Pana Carlo Jansa – prof. Antoniego Wierzińskiego.

- uchwała nr 42/III/2013/2014 w sprawie wyznaczenia recenzenta w osobie prof. Barbary Świątek-Żelaznej.
- uchwała nr 43/III/2013/2014 w sprawie wyznaczenia recenzenta w mojej osobie (prof. Elżbieta Gajewska-Gadzina).
- lista obecności członków Rady Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej w Łodzi na posiedzeniu w dniu 25.06.2014 r.
- lista pracowników zaliczających się do minimum kadrowego

Wyniki głosowania dotyczące wszczęcia przewodu doktorskiego

- | | |
|--|----|
| • liczba uprawnionych członków Rady wynosi: | 28 |
| • obecnych uprawnionych do głosowania członków Rady: | 18 |
| • głosów ważnych: | 18 |
| • za wszczęciem przewodu doktorskiego | 17 |
| • głosów „przeciw” | 1 |

Wyniki głosowania dotyczące wyznaczenia mej osoby recenzentem

- | | |
|--|----|
| • liczba uprawnionych członków Rady wynosi: | 28 |
| • obecnych uprawnionych do głosowania członków Rady: | 18 |
| • głosów ważnych: | 18 |
| • za wyznaczeniem mej osoby recenzentem | 18 |
| • głosów „przeciw” | 0 |

Quorum w chwili podejmowania uchwał zostało zachowane.

Niniejszym stwierdzam, że w świetle ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, tekst jednolity (Dz. U. nr 65 poz. 595 wraz ze zmianami Dz. U. 164 poz. 1365 z dnia 17.08.2005 r.) Rada Wydziału Instrumentalnego Akademii im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi podjęła prawomocną uchwałę o wszczęciu przewodu doktorskiego na stopień doktora w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka dla Pana mgr Carlo Jansa oraz o wyznaczeniu mojej osoby recenzentem w tym postępowaniu.

Podstawowe dane o Kandydacie:

Carlo Jans urodził się w Luksemburgu w 1963 roku. Kształcił się w zakresie teorii muzyki, gry na flecie i skrzypcach oraz dyrygentury w Luksemburgu, Francji, Belgii, Niemczech, Holandii, Austrii, we Włoszech oraz Rosji.

W zakresie gry na flecie ukończył następujące uczelnie:

Conservatoire Royal de Liege – 1984 – dyplom z wyróżnieniem w klasie Andre Isselee’a

Königliches Conservatorium Maastricht – 1985 – dyplom solisty w klasie Jo Verboecketa

Association des Conservatoires de Paris – 1986 – klasa Raymond Guiot – I nagroda miasta Paryża

Staatliche Musikhochschule Köln – 1989 – dyplom (stopień „bdb”) w klasie Andrasa Adorjana

Studia uzupełniające w formie kursów mistrzowskich oraz lekcji prywatnych realizował pod kierunkiem takich autorytetów jak: Aurele Nicolet (Oberwil), Peter Lukas Graf (Lenk), Alain Marion (Paryż), Raymond Guiot (Nicea) i Michel Debost (Paryż).

Przebieg studiów w zakresie dyrygentury:

1993/98 – *Conservatorium Maastricht* w klasie prof. Jan Stulena

1998/99 – *Zuid-Nederlandse Hogeschool voor Muziek* w klasie prof. Jan Stulena

2006 – Klasa mistrzowska Jorma Panuli Akademickiej Orkiestry Symfonicznej Filharmonii Sankt-Petersburskiej

Studia uzupełniające w formie kursów mistrzowskich:

1992 – Murzzuschlag (Austria) – pod kierunkiem W. Tharichen i E. Smole

1996 – Orvieto (Włochy) – zajęcia pod kierunkiem Kurta Redela

1995 – 1998 Maastricht - zajęcia pod kierunkiem Jan Stulena

1999 – Amsterdam - zajęcia pod kierunkiem Jan Stulena

2006 – Sankt-Petersburg – zajęcia pod kierunkiem Jorma Panuli

W zakresie nauki gry na skrzypcach:

1974/1984 – nauka w *Conservatoire de Luxemburg* w klasie V.Ivanova

W zakresie teorii muzyki:

1977-1980 – nauka w *Conservatoire de Luxemburg* oraz *Coservatoire de Nancy* (dyplom z pierwszą nagrodą)

Działalność koncertowa

Jako solista występował z takimi zespołami jak: Wielka Orkiestra Symfoniczna RTL w Luksemburgu, Orkiestra Symfoniczna Radiowa w Pradze, Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia w Katowicach, Orkiestra Symfoniczna z Sonderjylland (Dania), Orkiestra Symfoniczna Filharmonii w Brnie, Orkiestra Kameralna J.F. Paillarda, Praska Orkiestra Kameralna, Orkiestra Kameralna Filharmonii Łotewskiej, Narodowa Orkiestra w Porto, Orkiestra Kameralna Owernii, Orkiestra Kameralna Szwajcarii Romańskiej, Orkiestra Kameralna Pardubic, Orkiestra Kameralna w Ołomuńcu, Orkiestra Kameralna Ad Artem z Lotaryngii, Luksemburska Orkiestra Kameralna (OCL), Orkiestra Konserwatorium w Luksemburgu.

Repertuar Artysty obejmuje bogatą listę koncertów fletowych począwszy od epoki baroku, aż po czasy współczesne (J. S. Bach, D. Cimarosa, A. Vivaldi, W.A. Mozart, Fr. Devienne, S. Mercadante, J. J. Quantz, G.P h. Telemann, C. Reinecke, J. Feld, M. Wengler, A. Chaczaturian, J. Ibert, V. Holmboe i in.).

Jako kameralista współpracował z zespołami smyczkowymi jak: Zurcher Streichtrio, Martinu Quartet, Quatuor Danel, Zemlinsky Quartet, następnie z Trio barokowym Sanssouci, Kwintetem Dętym Konserwatorium w Luksemburgu, In modo camerale – Czech Philharmonic, Zespołem Muzyki Współczesnej Konserwatorium w Luksemburgu oraz trio jazzowym – Claude Bolling Trio.

Koncertował z wybitnymi pianistami (Thomas Duis, Cyprien Katsaris, Daniel Blumenthal, Gabriel Tacchino, Alexander Mullenbach, Michel Legrand) oraz innymi znanymi instrumentalistami jak: J. J. Kantorov i S. Cantoreggi (skrzypce), J. Hosprova (altówka), M. Inacovici, F. Groben (wiolonczela), K. Englichova (harfa), C. Greisch (gitara) oraz wybitni współcześni fleciści (A. Adorjan, M. Larrieu, J.C. Gerard, M. Henkel, J. Balint).

Jako flecista orkiestrowy współpracuje z następującymi zespołami: Orkiestra Symfoniczna RTL (OPL) – od roku 1984, Orkiestra Kameralna Festiwalu w Echternach – od roku 1997, Orkiestra Kameralna Luksemburga – od roku 1985, Soliści Europejscy Luksemburga (Solistes Europeens du Luxemburg) – od 2008 roku.

Dyskografia Artysty obejmuje 40 albumów wydanych przez Pavane Records, Calliope, Arco Diva oraz Bella Musica zawierających muzykę fletową i dzieła symfoniczne – ocenione wysoko na rynku fonograficznym.

Nagrania radiowe zostały zarejestrowane przez takie rozgłośnie jak: RTL, 100.7, RTB, RAI, RTP, Deutschlandfunk, WDR, SR, SWF, Łotewskie Radio, Czeskie Radio, Polskie Radio.

Carlo Jans jest też założycielem i dyrektorem artystycznym „Forum International pour flute et piano de Diekirch”.

Działalność dydaktyczna

Przebieg pracy pedagogicznej:

1981-1983 Ecole de musique de Bascharage – nauka gry na flecie

1981-1984 Ecole de Musique de Redange – nauka gry na flecie

1983-1985 Ecole de musique de Diekirch – nauka gry na flecie

1984-1999 Conservatoire de Luxemburg-nauka gry na flecie, piccolo oraz muzyki kameralnej

Od 1999 – Conservatoire de Luxemburg – nauka gry na flecie, muzyki kameralnej i dyrygentury

2002-2009 Musikhochschule Saarbrücken – nauka gry na flecie oraz metodyki nauczania

Wykładowca w ramach międzynarodowych kursów mistrzowskich:

Począwszy od 1989 roku Carlo Jans poprowadził 31 kursów fletowych we Francji (Lorient), na Łotwie (Ryga), w Hiszpanii (Tortosa), Holandii (Maastricht, Beeh, Utrecht), Czechach (Praga, Brno), Grecji (Larissa, Ateny), USA (Kalifornia), Belgii (Antwerpii, Leuven), Słowenii (Lubljana), Polsce (Łódź), w Niemczech (Wurzburg) oraz Brazylii (Curitiba).

Członek jury międzynarodowych konkursów fletowych:

W latach 1995-2012 był jurorem w ośmiu konkursach w Holandii, Włoszech i na Łotwie.

OCENA PRACY DOKTORSKIEJ

Praca doktorska Pana mgr Carlo Jansa pt. „**Le Chant de Linos Andre Jolivet’a – Przewodnik dydaktyczny**” przygotowana pod opieką merytoryczną prof. Antoniego Wierzbńskiego składa się z **dzieła artystycznego** zarejestrowanego na nośniku elektronicznym (2 płyty CD) **oraz jego opisu** w dwutomowej formie książkowej, stanowiących łącznie pracę pod wspomnianym tytułem.

Zasadniczym celem autora dysertacji jest **przedstawienie twórczości fletowej Andre Jolivet’a, która stała się inspiracją do stworzenia materiału dydaktycznego** skierowanego do adeptów sztuki gry fletowej, spełniającego rolę **przewodnika w profesjonalnej pracy nad interpretacją utworu oraz pomocy w „otwarciu przed flecistami nowych perspektyw w zakresie poszerzenia repertuaru”** (cytat z tekstu Autora).

Do realizacji swojego zamierzenia dydaktycznego Artysta wybrał utwór należący do podstawowego repertuaru fletowego, przedstawiający nie tylko głęboką wartość artystyczną, ale będący także nagromadzeniem wielkich trudności instrumentalnych.

Zmierzenie się z problemami natury muzyczno-interpretacyjnej jak i technicznej w opracowaniu *Le Chant de Linos* jest wyzwaniem dla każdego flecisty, a sprostanie temu zadaniu – prawdziwym pasowaniem na rasowego instrumentalistę.

Dzieło artystyczne Pan Carlo Jans przedstawia w postaci dwupłytkowego nagrania utworów fletowych Andre Jolivet'a w oparciu o ich wnikliwą analizę formalną i estetyczną oraz kompendium wiedzy zdobytej w badaniach twórczości kompozytora. Artysta prezentuje siedem (spośród szesnastu napisanych na flet) solowych i kameralnych utworów A. Jolivet'a.

Są to:

- Chant de Linos* – w wersji na flet i fortepian
- Chant de Linos* – w wersji na flet, trio smyczkowe i harfę
- Fantaisie-Caprice* – na flet i fortepian
- Pour que l'image devienne symbole* – na flet altowy solo
- Asceses* – na flet altowy solo
- Cabrioles* – na flet i fortepian
- Petite Suite* – na flet, altówkę i harfę

Wśród prezentowanych nagrań utworów A. Jolivet'a Artysta umieścił również takie pozycje repertuaru fletowego jak:

- C. Debussy – *Syrinx* – na flet solo
- E. Varese – *Density 21.5* – na flet solo
- A. Roussel – *Joueurs de flute* – na flet i fortepian

Współwykonawcami w nagraniach Carlo Jansa są:

- Ieva Dzerve – fortepian
- Katherina Englichova – harfa
- Jitka Hosprova – altówka
- Martinu String Quartet
- oraz zespół perkusyjny Luxemburg Percussion

Nagrania utworów na flety solo oraz flet z fortepianem zostały zrealizowane w Rydze (Łotwa). Nagrania muzyki kameralnej pochodzą z płyt CD dla firmy niemieckiej *Bella Musica* oraz czeskiej *Arco Diva* a także z koncertu *live* w ramach *Festival International d'Echternach* w Luksemburgu.

Podstawową część dzieła artystycznego stanowi nagranie utworu *Le Chant de Linos* w dwóch wersjach – na flet i fortepian oraz na flet, trio smyczkowe i harfę – na podstawie którego oparty został przewodnik dydaktyczny Doktoranta. Prezentacja kolejnych pięciu utworów A. Jolivet'a pozwala na szersze poznanie muzyki kompozytora, nieodzowne w przypadku pracy nad interpretacją któregośkolwiek z jego utworów, zaś dla Carlo Jansa jest okazją do bogatszego opisu artystycznego i wirtuozowskiego. Umieszczone dodatkowo na płycie nagrania krótkich utworów Debussy'ego, Varese'a oraz Roussel'a dopełniają charakterystykę osobowości artystycznej C. Jansa, którą wyróżnia **głębia i szczerść wyrazu muzycznego oraz błyskotliwa technika.**

Perfekcyjny warsztat instrumentalny na każdej z trzech odmian fletu (flet c, altowy oraz piccolo) pozwala mu na osiągnięcie pełnej bogactwa artystycznej wypowiedzi.

Nośnikiem charyzmatycznej ekspresji jest dźwięk o wielu barwach i ogromnej skali dynamicznej przy **czytelnej narracji frazy muzycznej i wyrazistej artykulacji.**

Muzyka A. Jolivet'a – pełna magii, tajemniczości i niezwyklej energii znalazła w osobie Artysty znakomitego odtwórcę.

Wykonania obydwu wersji **Le Chant de Linos** prezentują pełnię wartości muzycznych utworu, które dla Artysty są okazją do spektakularnego opisu wirtuozowskiego i artystycznego, zaś dla odbiorcy nagrania – **wzorem prawidłowej interpretacji i rozwiązania technicznych zadań.**

Wersje różnią się klimatem muzyki ze względu na odmienność instrumentarium. Wykonanie utworu przez flet i fortepian koncentruje uwagę słuchacza przede wszystkim na partii fletowej ze względu na charyzmę kantylen oraz atrakcyjność brawurowych przebiegów technicznych. Wersja w wykonaniu fletu z trzema smyczkowymi i harfą stwarza wzbogacony pejzaż kolorystyczny poprzez połączenie różnorodnych barw dialogujących ze sobą instrumentów. Od strony wykonawczej przysparza to jednak więcej problemów, takich jak uzyskanie czystości intonacyjnej, spójności energetycznej, homogeniczności agogiki oraz wyważenie roli głosów w aspekcie ich służebnej lub nadrzędnej roli, które muzycy rozwiązują w sposób wysoce profesjonalny.

Prezentacja dwóch wersji utworu oprócz atrakcyjności interpretacji posiada znaczącą rolę dydaktyczną ujętą w opisie dzieła artystycznego Doktoranta.

Utwory na flet altowy solo, to znaczy pięć miniatur zatytułowanych **Ascèses** oraz miniatura o tytule **Pour que l'image devienne symbole** są prezentacją mistrzostwa sztuki interpretacji, a także perfekcyjnego opanowania gry na flecie altowym. Sześć krótkich utworów o inspirujących przesłaniach dotyczących filozofii, mistyki i magii C. Jans interpretuje w sposób niezwykle sugestywny i spektakularny. Na szczególne uznanie zasługuje piękne, ekspresyjnie nasycone brzmienie w całej skali instrumentu oraz wirtuozeria w części motorycznej (*Ascèse III*).

W podobnym klimacie inkantacyjnego stylu Jolivet'a utrzymana jest **Suite en concert na flet i perkusję**, w której niezwykle nastrój tworzą wraz z flecistą instrumenty perkusyjne. Powiększając przestrzeń akustyczną oraz wzbogacając koloryt potęgują siłę wyrazu kompozycji. Również w tym utworze C. Jans imponuje spektakularnością wypowiedzi oraz wirtuozerią.

Bliskie klimatem opisanych kompozycji Jolivet'a są solowe miniatury **C. Debussy'ego** i **E. Varese'a** oraz cztery utwory na flet i fortepian **A. Roussel'a**. Prezentacja tych utworów w ramach dzieła artystycznego ma swoje uzasadnienie. Doktorant uważa za wskazane poznanie utworów mistrzów – Roussel'a i Varese'a - mających znaczący wpływ na kształtowanie się osobowości twórczej Jolivet'a. Kompozycja Debussy'ego będąca wydarzeniem na tle solowej twórczości fletowej początku XX wieku stała się podstawą repertuaru każdego profesjonalnego flecisty. Interpretacja miniatur przez Pana C. Jansa potwierdza jego charyzmatyczną osobowość oraz mistrzostwo warsztatu fletowego.

Wśród przedstawionych w ramach dzieła artystycznego nagrań, oprócz utworu podstawowego (*Le Chant de Linos*), na uwagę szczególną zasługuje **Petite Suite** na flet, altówkę i harfę oraz dwa krótkie utwory z fortepianem – niewiele ponad minutę trwający **Cabrioles** i nieco dłuższa **Fantaisie – Caprice**. Utwory te odbiegają nastrojem od najbardziej charakterystycznego klimatu muzyki Jolivet'a.

Petite suite bliska stylem muzyce francuskiego neoklasycyzmu ujmuje wdziękiem, elegancją i liryzmem. W przypadku tego nagrania jest popisem trojga kameralizujących wirtuozów, spośród których „zwycięza” flecista kończący utwór niezwykle efektownym i brawurowym Presto (cz. V) granym na piccolo, urzekająco pięknym brzmieniem oraz błyskotliwą techniką.

Dwa krótkie i efektowne utwory na flet z fortepianem mające charakter technicznego studium są jeszcze jednym popisem wirtuozowskim Doktoranta.

Pan Carlo Jans jest artystą o ugruntowanej pozycji zarówno wśród koncertujących na świecie wirtuozów, jak i dydaktyków gry fletowej. Jego bogata działalność artystyczna i pedagogiczna przynosi Mu zasłużone uznanie, popularność oraz liczne sukcesy wykonawcze. Grę Jego wyróżnia silna osobowość oraz wysoki kunszt instrumentalny. Przedstawione w pracy doktorskiej **dzieło artystyczne** w oparciu o głęboką wiedzę teoretyczną Autora **uznać można za wzorcowe** dla adeptów sztuki gry fletowej pracujących nad wykonaniem dzieł A. Jolivet'a.

Część opisowa

Oryginalna wersja pracy doktorskiej napisana została w języku francuskim, a następnie przetłumaczona na język polski przez Pana Macieja Chiżyńskiego.

Recenzja powstała przy uwzględnieniu konfrontacji wersji oryginalnej i jej tłumaczenia. Opis dzieła artystycznego ujęty jest w dwóch częściach.

Część I zatytułowana **Przewodnik dydaktyczny na podstawie „Le Chant de Linos” Andre Jolivet’a** poprzedzona jest **Wstępem**, w którym Autor przedstawia kolejność zadań będących warunkiem przystąpienia do pracy nad utworem. Wskazuje, że do właściwej interpretacji dzieła muzycznego niezbędna jest wiedza historyczna o kompozytorze, charakterze i roli jego twórczości w historii kultury muzycznej epoki. Ważna jest także znajomość kontekstu historycznego opracowywanego utworu, a następnie jego dokładna analiza formalna i problemowa. Autor rezygnuje z podziału pracy na rozdziały sugerując, że flecista powinien pracować nad różnymi problemami w takiej kolejności, w jakiej występują one w utworze.

Część I zawiera następujące elementy:

kompozytor	Andre Jolivet – biografia muzyka Andre Jolivet’a
kompozytor i flet	Andre Jolivet a flet twórczość fletowa Andre Jolivet’a
samo dzieło:	<i>Le Chant de Linos</i> <i>Le Chant de Linos</i> w kontekście historycznym i geograficznym <i>Le Chant de Linos</i> a mitologia grecka analiza poszczególne aspekty

Część II to Ćwiczenia praktyczne na podstawie „Le Chant de Linos”, które stanowią niezwykle cenną pomoc w rozwiązywaniu problemów technicznych zawartych w tekście muzycznym na przestrzeni całego utworu.

Bardzo precyzyjne opracowanie wszystkich pojawiających się kolejno trudności pozwala na zrozumienie ich istoty i skuteczne rozwiązanie za pomocą odpowiednich ćwiczeń. Wykonanie „Le Chant de Linos” wymaga użycia bogatego wachlarza środków techniki instrumentalnej, do których należą **problemy natury emisyjnej** (technika oddechowa, barwa dźwięku oraz jego intonacja, artykulacja i wibracja, a także dynamika), **problemy dotyczące techniki palcowej**, a następnie **organizacja przebiegu dzieła** wymagająca opanowania problemów związanych z rytmem i agogiką oraz zgrania z fortepianem lub zespołem instrumentalnym.

Pan Carlo Jans ofiarowuje swoją pomoc w formie odpowiednich „narzędzi pracy” – z jednej strony usuwających przeszkody w sztuce interpretacji, z drugiej zaś inspirujące do poszukiwania samodzielnych pomysłów na sposoby ćwiczenia.

W tym najistotniejszą wartością jest **przekazywanie indywidualnej i niepowtarzalnej sumy wiedzy i doświadczeń** instrumentalisty wykształconego przez największe autorytety na polu współczesnej gry fletowej (m.in.: A.Nicolet, P.L.Graf, A.Marion, R.Guiot, A.Adorjan). Poprzez kształt i formę swojej dydaktyki Artysta tworzy **pomost pomiędzy źródłami tradycji jedynie właściwej szkoły gry fletowej, a współcześnie kształcącymi się instrumentalistami.**

Praca doktorska Pana Carlo Jansa spełnia **cenną rolę dydaktyczną** w zakresie kształtowania profesjonalnej, czyli świadomej i odpowiedzialnej postawy adepta gry fletowej w stosunku do interpretacji dzieła muzycznego. Głęboka wiedza i doświadczenie dydaktyczne oraz umiejętność inspirowania do rozwijania samodzielności w poszukiwaniu odpowiedniej drogi do wypracowania właściwego kształtu utworu – świadczą o **talencie dydaktyczno-pedagogicznym Doktoranta.**

Ponadto istotną **wartość poznawczą dysertacji Doktoranta stanowi możliwość analitycznego i praktycznego poznania** arcydzieł muzyki XX wieku, w tym przypadku fletowych utworów Andre Jolivet'a.

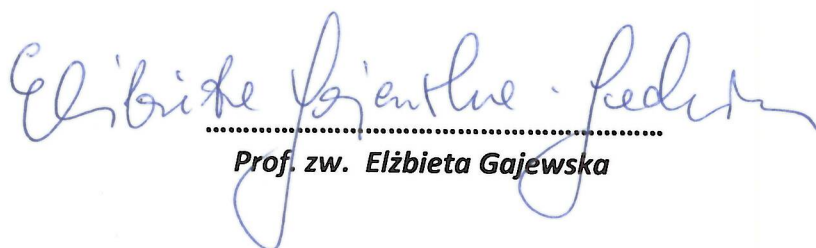
KONKLUZJA

Praca doktorska Pana Carlo Jansa posiada **znaczącą wartość edukacyjną** przejawiającą się w **dwóch aspektach – artystycznym i teoretycznym.** Teoretyczny wykład uwieńczony dźwiękowym przykładem artystycznej realizacji dzieł muzycznych tworzy całość dydaktycznej intencji Doktoranta i **jest znaczącym wkładem** w rozwój dyscypliny przez niego reprezentowanej, jak również w rozwój całej dziedziny sztuk muzycznych.

Niniejszym stwierdzam, że Pan Carlo Jans wykazał się **głęboką wiedzą teoretyczną i instrumentalną**, a także znakomitymi umiejętnościami prowadzenia samodzielnej pracy artystycznej.

W ten sposób Doktorant rozwiązał założone zagadnienia artystyczne i spełnił bez zastrzeżeń wymagania art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14.03.2003 roku.

Pracę doktorską Pana Carlo Jansa przyjmuję.


.....
Prof. zw. Elżbieta Gajewska